

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/133/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821202077
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5821202077.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., obaja právne zastúpení: JURAJ MACÍK advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Petelenova 4, Banská Bystrica, IČO: 54 459 958, proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, D., právne zastúpený: JUDr. Peter Vevurka, advokát, so sídlom A. XXX/XX, E., o nahradenie prejavu vôle žalovaného, o späťvzatie žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/81/2021-183 zo dňa 20. marca 2024, takto

rozhodol:

I. Pripúšťa späťvzatie žaloby v celom rozsahu, rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/81/2021-183 zo dňa 20. marca 2024 zrušuje a konanie zastavuje.

II. Žalobcom v rade 1/ a 2/ priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie nahradil prejav vôle žalovaného ako predávajúceho s uzavretím kúpnej zmluvy tak, že žalovaný uzatvára so žalobcami kúpnu zmluvu v znení, ako je bližšie konkretizované vo výroku I. rozsudku. Žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že kúpnu zmluvu zo dňa 24.05.2021 (ďalej len „Zmluva“) pôvodný podielový spoluvlastník p. H. I. previedol svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti, ktorý je predmetom sporu, na žalovaného ako kupujúceho (ostatný spoluvlastník), napriek tomu, že v čase uzavretia Zmluvy boli na liste vlastníctva ako ďalší podieloví spoluvlastníci evidovaní žalobcovia 1/ a 2/. Konštatoval, že zo strany predávajúceho tak došlo k porušeniu predkupného práva žalobcov, ktorí následne písomne vyzvali žalovaného na odpredaj spoluvlastníckeho podielu za rovnakých podmienok, avšak k dohode medzi stranami nedošlo.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd konanie zastavil a priznal mu nárok na náhradu trov konania. Namietal, že žaloba od počiatku trpela vadami, keď žalobcovia k žalobe nepripojili dôkazy – Zmluvu a dodatok k Zmluve zo dňa 01.07.2021 (§ 132 ods. 1, 2 a 3 Civilného sporového poriadku), že žalobcovia v priebehu konania nežiadali vykonať dôkaz prečítaním listín zo spisu Okresného úradu Námestovo, katastrálny odbor V 1956/2021, ktorý si súd prvej inštancie na návrh žalobcov vyžiadal, a z ktorého vyplýva, že daný spoluvlastnícky podiel nebol predmetom Zmluvy, ale dodatku ku kúpnej zmluve V 1956/21 zo dňa 01.07.2021 (ďalej len „Dodatok“), ako aj, že výrok rozsudku pod bodom I. nezodpovedá rovnakým podmienkam, za ktorých bola uzatvorená Zmluva v znení Dodatku, a preto je nevykonateľný. Dňa 19.04.2024 došlo k odstúpeniu od časti Zmluvy v znení Dodatku, ktorá je predmetom tohto konania, čím stratil v konaní pasívnu legitimitáciu. Ako dôkaz pripojil Odstúpenie od kúpnej zmluvy V 1956/2021

(ďalej len „Dohoda o odstúpení“) a návrh na Okresný úrad Námestovo, katastrálny odbor na vykonanie záznamu obnovenia vlastníckych práv, podaný dňa 19.04.2021.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že námietky žalovaného považujú za novoty, nedôvodné a formalistické. Predmetná Dohoda od odstúpení je neplatným právnym úkonom, účastníci Zmluvy nemali zmluvný ani zákonný podklad a právny dôvod na odstúpenie od Zmluvy. V danom prípade Dohoda od odstúpení sa prieči aj dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka), keď k odstúpeniu došlo účelovo až v čase po doručení napadnutého rozsudku. Dôvody neplatnosti Dohody od odstúpení namietli aj vo vzťahu ku konaniu Z-1116/2024 vedenému Okresným úradom Námestovo, katastrálny odbor.

5. Žalovaný v replike k vyjadreniu žalobcov zotrval na svojom odvolaní a odvolacích dôvodoch. K žalobcami namietanej neplatnosti Dohody o odstúpení poukázal na zmluvnú voľnosť účastníkov právnych vzťahov.

6. Žalobcovia v duplike k replike žalovaného zotrvali na argumentácii vo vyjadrení k odvolaniu. Opätovne poukázali na nemožnosť platného uzatvorenia Dohody o odstúpení, a to ani odkazom na princíp zmluvnej voľnosti. Predložená Dohoda o odstúpení účelovým spoločným postupom pôvodného vlastníka a žalovaného, aby žalobcovia neboli úspešní v sporovom konaní.

7. V priebehu konania pred odvolacím súdom žalobcovia podaním zo dňa 15.04.2025 (č. I. 285 spisu) zobrali žalobu v celom rozsahu späť, z dôvodu, že po vydaní rozsudku na základe konania žalovaného došlo k zmene skutkového stavu, nakoľko na základe Dohody o odstúpení uzatvorenej medzi žalovaným a pôvodným spoluvlastníkom nehnuteľnosti bola na LV č. XXXX k. ú. D. vyznačená plomba s číslom J. XXXX/XXXX. S predmetným listinným dôkazom, doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.02.2025, sa oboznámili dňa 18.03.2025 prostredníctvom elektronického súdneho spisu, dovtedy nebolo v ich moci zistiť a verifikovať, aká záznamová listina je predmetom zápisu, keďže neboli a nie sú účastníkmi záznamového konania. Po odstúpení od Zmluvy sa zo zákona obnovuje vlastníctvo pôvodného podielového spoluvlastníka na LV č. XXXX, k. ú. D.. Žalovaný pred začatím sporu ani počas priebehu sporu im nenotifikoval a nepreukázal, že od Zmluvy chce odstúpiť, Zmluva toto právo ani neupravovala. Žalovaný tak nesie zodpovednosť za zastavenie konania, preto žiadali priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Odvolací súd výzvou zo dňa 16.04.2025 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadril k späťvzatiu žaloby. Žalovaný v podaní zo dňa 29.04.2025 uviedol, že so späťvzatím žaloby súhlasí. Nesúhlasil však s návrhom žalobcov, aby im súd priznal právo na náhradu trov konania. Argumentoval, že žalobcovia sa s listinami o odstúpení od Zmluvy a návrhom na vykonanie záznamu na obnovenie vlastníckych práv mohli oboznámiť už dňa 26.04.2024, kedy boli pripojené ako príloha k odvolaniu žalovaného. O vedomosti žalobcov o týchto listinách svedčí aj ich vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 17.05.2024 ako aj vyjadrenie zo dňa 22.07.2024. Procesné zavinenie zastavenia konania je na ich strane, nakoľko v dôsledku ich procesného postupu nemohlo dôjsť k meritórnemu súdному rozhodnutiu, pričom nepreukázali, že by dosiahli dobrovoľné plnenie toho, čo pôvodne žalobou požadovali. Žiadal priznať právo na náhradu trov konania.

9. Žalobcovia v podaní zo dňa 05.05.2025 zotrvali na argumentácii odôvodňujúcej priznanie im práva na náhradu trov konania voči žalovanému. Uviedli, že žalovaný nepredložil v prílohe odvolania ani následne v odvolacom konaní dôkaz, ktorý by stotožňoval záznamové konanie Z-1116/2024 s jeho odstúpením od Zmluvy, resp. s jeho žiadosťou o vykonanie záznamu. Podacia pečiatka o prijatí žiadosti o vykonanie záznamu zo dňa 19.04.2024, ani iná časť tejto listiny, ani iná listina neobsahuje informáciu o konaní Z-1116/2024, čo je aj dôvod, prečo odvolací súd vykonal dopyt na Okresný úrad Námestovo, katastrálny odbor. Až činnosťou odvolacieho súdu došlo listinnými dôkazmi k verifikácii skutočností, ktoré viedli žalobcov k späťvzatiu žaloby.

10. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom podľa § 370 ods. 1, 2 CSP pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

11. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

12. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

14. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

15. Jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení, ktorými počas konania disponuje žalobca, je aj späťvzatie žaloby (návrhu), ktoré je prejavom jeho autonómnej vôle ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania. Toto oprávnenie môže žalobca realizovať aj v štádiu konania po rozhodnutí súdu prvej inštancie vo veci samej, ktorým súd vyjadrí autoritatívny názor na predmet sporu. V takom prípade rozhoduje o pripustení späťvzatia odvolací súd, ktorý v prípade, že späťvzatie žaloby pripustí, rozhodne zároveň o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a o zastavení konania. Dosiachnutie zastavenia konania procesným úkonom, ktorým žalobca berie žalobu späť, je však limitované dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie protistrana. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu „vážne dôvody“, zákon ho bližšie nešpecifikuje, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na ich postavenie, a to najmä protistrany, s prihliadnutím na mieru ohrozenia ich práv a právom chránených záujmov.

16. V predmetnej veci vzali žalobcovia podaním zo dňa 15.04.2025 žalobu v celom rozsahu späť, skôr, ako rozsudok nadobudol právoplatnosť. Vzhľadom na to, že žalovaný, reagujúc na výzvu odvolacieho súdu, v podaní zo dňa 29.04.2025 vyjadril so späťvzatím žaloby súhlas, odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

17. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že žaloba bola podaná na Okresný súd Námestovo dňa 23.11.2021. O žalobe rozhodol súd prvej inštancie dňa 24.01.2023 rozsudkom, ktorým žalobu zamietol. Proti uvedenému rozsudku podali žalobcovia odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č. k. 7Co/99/2023-158 zo dňa 08.11.2023 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie, postupujúc v intenciách odvolacieho súdu, vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 20.03.2024, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu a žalobcom priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd konanie zastavil, z dôvodu, že stratil pasívnu legitímáciu v spore v dôsledku Dohody o odstúpení uzavretej medzi ním a pôvodným spoluvlastníkom dňa 19.04.2024, a to v tej časti Zmluvy, ktorá je napadnutá porušením predkupného práva. Žalobcovia v odvolacom konaní podaním zo dňa 15.04.2025 zobrali žalobu v celom rozsahu späť, z dôvodu, že po vydaní rozsudku na základe konania žalovaného došlo k zmene skutkového stavu, nakoľko žalovaný a pôvodný spoluvlastník danej nehnuteľnosti uzavreli Dohodu o odstúpení a následne podali na Okresný úrad Námestovo, kataster nehnuteľností Žiadosť o vykonanie záznamu – obnovenie vlastníckeho práva v dôsledku odstúpenia od zmluvy V-1956/2021. Žiadali priznať

nárok na náhradu trov konania. Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil a žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

21. Odstúpenie od zmluvy je právnym inštitútom, v dôsledku uplatnenia ktorého sa zmluva zrušuje s účinkami "od začiatku" (ex tunc). Týmto zrušením zaniká právny titul, na základe ktorého nadobúdateľ získal vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Medzi účastníkmi zmluvy je po zrušení zmluvy taký právny stav, aký bol pred jej uzatvorením, ako keby k uzavretiu zmluvy vôbec nedošlo, a to nielen z hľadiska obligačných účinkov ale i účinkov vecnoprávných. Oba tieto účinky sú totiž sledované nielen pri uzatváraní zmluvy, ale i pri odstúpení od nej a nemožno ich od seba oddeľovať. Obligačné účinky predstavujú predpoklad pre nastúpenie účinkov vecnoprávných. Odstúpenie od zmluvy je jednostranným právnym úkonom. Týmto úkonom realizuje účastník zmluvy svoje právo (nie povinnosť) domôcť sa v dôsledku naplnenia zákonného alebo zmluvného dôvodu zrušenia zmluvy. Pokiaľ Občiansky zákonník v § 48 ods. 1 umožňuje odstúpiť od zmluvy, ak "je to účastníkmi dohodnuté", má sa na mysli nie novouzatvorená dohoda, na základe ktorej by bolo v podstate možné odstúpiť od každej zmluvy, ale taká dohoda prejavená v ustanovení pôvodnej zmluvy, ktorá by stanovovala zmluvný dôvod odstúpenia od tejto zmluvy. Pokiaľ teda odstúpenie od zmluvy je právne konštituované ako jednostranný právny úkon, ktorého účinky nastávajú už doručením do dispozičnej sféry adresáta, nie je zároveň (ani s odkazom na princíp zmluvnej voľnosti) možné právne relevantne uzatvoriť takú zmluvu, predmetom ktorej by bola dohoda zmluvných strán o odstúpení od predchádzajúcej zmluvy, ktorá by svoje vecnoprávne účinky nadobúdala až vkladom do katastra nehnuteľností (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/229/2010 zo dňa 20.07.2011, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod č. 81/2014).

22. Predmetné odstúpenie od zmluvy zo dňa 19.04.2024 je síce formálne nesprávne označené ako dohoda, avšak z jeho obsahu (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka) nesporne vyplýva, že právo odstúpiť od časti predchádzajúcej Zmluvy v znení Dodatku si uplatnili obaja jej účastníci, tieto prejavy vôle si navzájom dali na vedomie a vykonané odstúpenie medzi nimi nebolo sporné. Z uvedeného dôvodu sa ohľadom dotknutého podielu nehnuteľnosti ex lege obnovil vlastnícky stav, aký existoval pred uzavretím Zmluvy v znení jej Dodatku, a to bez ohľadu na to, či sa táto skutočnosť premietla v katastri nehnuteľností na základe deklaratorného vykonania záznamu.

23. Pokiaľ žalobcovia vzali žalobu späť z dôvodu vyššie uvedenej Dohody o odstúpení, s ktorým zákon spája obnovenie vlastníctva pôvodného podielového spoluvlastníka na LV č. XXXX, k. ú. D., odvolací súd poukazuje na relevantnosť príčiny, ktorá viedla žalobcov k späťvzatiu žaloby, z hľadiska komplexného vnímania sporového konania a rozhodovania o náhrade trov konania. Vzhľadom na aplikáciu zásady oficiality pri rozhodovaní o náhrade trov konania musí súd pri posudzovaní procesného zavinenia v zmysle § 256 ods. 1 CSP preukázať, či došlo v konečnom dôsledku k zastaveniu konania z dôvodu na strane žalovaného. Z formálneho hľadiska je procesné zavinenie zastavenia konania, pri späťvzati žaloby vždy na strane žalobcu, ktorý ako jediný môže vziať žalobu späť a tento úkon realizuje na vlastnú procesnú zodpovednosť. Tento reštriktívny záver však nemožno bez ďalšieho generalizovať pri rozhodovaní súdu o náhrade trov konania. Ak žalovaný svojím správaním, spočívajúcim predovšetkým v splnení žalovanej povinnosti po začatí konania, vyvolá u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia žaloby, považuje sa na účely náhrady trov konania žalovaným za stranu, ktorá procesne zavinila zastavenie konania" (Števček M., Ficova S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kolektív, Civilný sporový poriadok, komentár Praha: C. H. Beck, 2016, strana 531). Odvolací súd poukazuje i na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej z formálneho hľadiska je procesné zavinenie na zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby na strane žalobcu, ktorý môže ako jediný zobrať žalobu späť a tento úkon realizuje na vlastnú procesnú zodpovednosť. Zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto ak žalobca zobral žalobu späť, zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému jeho trovy. Pri rozhodovaní o trovách konania je tak právne významné len to, ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, čiže dôvod, pre ktorý vzal žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby splnenie žalobou uplatneného nároku žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zavinil žalovaný. To však platí len vtedy, ak žalobca v späťvzati žaloby preukáže, že žalovaný plnil po podaní žaloby uplatnený nárok. V ostatných prípadoch zavinil zastavenie konania žalobca a znáša povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v spore vznikli žalovanému (uznesenie NS SR sp. zn. 3Obo 12/2018 zo dňa 20.11.2018). Pretože nárok na náhradu trov konania je

nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenia NS SR sp. zn. 3Sžo/225/2010 zo dňa 25.10.2010, sp. zn. 7MCdo/1/2014 zo dňa 29.05.2014). Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby bolo konanie zastavené.

24. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 29.04.2025 argumentoval, že procesné zavinenie zastavenia konania je na strane žalobcov, nakoľko v dôsledku ich procesného postupu – späťvzatia žaloby nemohlo dôjsť k meritórnemu súdному rozhodnutiu, pričom nepreukázali, že by od neho dosiahli dobrovoľné splnenie toho, čo pôvodne žalobou požadovali. K uvedenému odvolací súd poukazuje na súhlasné stanovisko žalovaného v tom istom vyjadrení (zo dňa 29.04.2025) so späťvzatím žaloby. Pokiaľ by žalovaný mal skutočný záujem na prejednaní ním podaného odvolania a na autoritatívnom meritórnom rozhodnutí súdu, mohol v súlade s § 146 CSP uviesť závažné dôvody jeho nesúhlasu so späťvzatím žaloby. Žalovaný (s pôvodným spoluvlastníkom) odstúpil od Zmluvy v znení Dodatku až po vyhlásení rozsudku zo dňa 20.03.2024, ktorým súd prvej inštancie žalobe vyhovel, a to dňa 19.04.2024, ktorým dňom došlo zo zákona k obnoveniu stavu pred jej uzatvorením. V dôsledku konania žalovaného tak zanikol dôvod, pre ktorý žalobcovia predmetnú žalobu podali (porušenie ich predkupného práva), a teda žalovaný svojím správaním vyvolal u žalobcov nevyhnutnosť späťvzatia žaloby.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že príčinou vzniku súdneho sporu (o nahradenie prejavu vôle) bolo konanie žalovaného v podobe porušenia predkupného práva a príčinou späťvzatia žaloby a zastavenia konania bolo taktiež konanie žalovaného spočívajúce v úkone odstúpenia od Zmluvy v znení Dodatku v časti, ktorou bolo predkupné právo žalobcov porušené. Je preto nepochybné, že žalovaný nesie procesné zavinenie na zastavení konania, a preto je povinný nahradiť žalobcom trovy, ktoré im v súvislosti s týmto konaním vznikli.

26. Odvolací súd vzhľadom na procesné zavinenie žalovaného na zastavení konania priznal žalobcom v rade 1/ a 2/ voči žalovanému nárok na náhradu trov celého konania (prvostupňového i odvolacieho) v plnom rozsahu, aplikujúc § 262 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Len pre úplnosť odvolací súd vo vzťahu k „vybaveniu“ odvolania podaného žalovaným (ktoré žalovaný nezobral späť) uvádza, že vzhľadom na rozhodnutie o zrušení odvolaním napadnutého rozsudku (na podklade späťvzatia žaloby žalujúcou stranou) „zanikol“ i predmet prieskumu odvolacieho súdu, v dôsledku čoho stratilo rozhodovanie o podanom odvolaní akýkoľvek zmysel. Keďže konanie ako celok zahŕňa v sebe tak prvoinštančné ako i odvolacie konanie, pričom odvolacie konanie je závislé na existencii konania prvoinštančného, keďže bez neho nemôže byť iniciované, odvolací súd dospel k záveru, že zastavením konania (ako celku) došlo i k zastaveniu odvolacieho konania. Takýto spôsob vysporiadania sa s odvolaním žalovaného podľa názoru odvolacieho súdu neprotirečí ani zásadám logického uvažovania ani princípu spravodlivosti, nakoľko za daných okolností ním neboli porušené žiadne práva odvolateľa.

28. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).